

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка

Навчально-науковий інститут педагогіки і психології

кафедра соціальної роботи і менеджменту соціокультурної діяльності

Навчально-наукового
інституту педагогіки і психології

Світлана КОНДРАТЮК

28 серпня 2024 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

галузь знань 23 Соціальна робота
(шифр і назва галузі знань)

спеціальність 232 Соціальне забезпечення
(шифр і назва спеціальності)

освітня програма Соціальне забезпечення
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
(назва)

мова навчання українська

Погоджено науково-методичною
комісією ННПП

28 серпня 2024 р.

Голова

Юлія БОНДАРЕНКО, доктор
педагогічних наук, професор

СУМИ 2024

Розробники:

МАКСИМОВСЬКА **Наталія** **Олександрівна**, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної роботи і менеджменту соціокультурної діяльності.

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні кафедри соціальної роботи і менеджменту соціокультурної діяльності

Протокол № 1 від 28 серпня 2024 року.

Завідувач кафедри
канд. пед. наук, доцент

Анжела ПОЛЯНИЧКО

**ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ»**

Найменування показників	Освітній ступінь	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 5	бакалавр	Обов’язкова	
		Рік підготовки	
3-й		3-й	
Семестр			
5-й		5-й	
Лекції			
26 год.			
Практичні, семінарські			
28 год.			
Самостійна робота			
94 год.			
Консультації:			
2 год.			
Загальна кількість годин – 150	Вид контролю: іспит		

1. Мета вивчення навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Право соціального забезпечення» спрямована на вивчення здобувачами освіти правових засад здійснення соціального забезпечення в нашій країні. Освітній компонент розкриває такі змістові питання: коло суспільних відносин, що становлять предмет соціального забезпечення; чинне законодавство про соціальне забезпечення населення. Предметом вивчення навчальної дисципліни «Право соціального забезпечення» є: правовідносини у сфері соціального забезпечення; суб'єкти права соціального забезпечення; правові засади пенсійного забезпечення в Україні та ін.

2. Передумови для вивчення дисципліни

Майбутні фахівці з соціального забезпечення зможуть розвинути професійні надбання, напрацьовані в результаті виконання робочої програми навчальної дисципліни «Право соціального забезпечення» завдяки вивченню наступного блоку дисциплін професійно-орієнтованої підготовки: «Економічні основи соціального забезпечення», «Соціальна політика України», «Історія і теорія соціального забезпечення», «Інституційне забезпечення соціальної роботи і соціальної допомоги».

Теоретичні положення дисципліни «Право соціального забезпечення» є підґрунтям для ефективного засвоєння інших дисциплін соціальної та соціально-захисної спрямованості. Дисципліна займає чільне місце у структурно-логічній схемі підготовки фахівця, оскільки дозволяє випускнику вирішувати конкретні професійні завдання, спираючись на набуті теоретичні знання, притаманні йому не лише як професіоналу, а й гармонійно розвинутій особистості, що відповідає вимогам і запитам сучасного суспільства.

3. Результати навчання за дисципліною

Знання	<p>ПРЗ 2 ПРЗ 3</p>	<p>Знання і розуміння нормативно-правової бази стосовно соціальної роботи та соціального забезпечення; Здатність консультувати з питань соціального забезпечення різним групам населення, що опинилися у складних життєвих обставинах;</p>
Уміння	<p>ПРУ 4. ПРУ 6. ПРУ 7.</p>	<p>Здатність використовувати адміністративно-правові механізми призначення та контролю в системі соціального захисту населення; Вміння планування та звітності в системі соціального забезпечення населення; Здатність застосовувати методики індивідуальних обрахунків адресної соціальної допомоги, методики індивідуальних обрахунків призначення субсидій, соціальної допомоги мало захищеним категоріям населення, допомоги по безробіттю;</p>

Комунікація:	ПРК 9 ПРК 10 ПРК 15	Здатність до планування та реалізації заходів з проведення моніторингу і інспектування; Здатність до планування та реалізації заходів з надання адресної соціальної допомоги; Здатність виявляти і залучати ресурси організацій партнерів з соціальної допомоги для виконання завдань професійної діяльності
---------------------	------------------------------------	--

4. Критерії оцінювання результатів навчання

Кількість балів	Критерії оцінювання навчальних досягнень студента
90 – 100	студент/-ка демонструє повні та міцні знання матеріалу в заданому обсязі, вміння вільно виконувати практичні завдання, передбачені навчальною програмою; знання основної та додаткової літератури; виявляє креативність у розумінні і творчому використанні набутих знань та умінь.
82 – 89	студент/-ка демонструє достатні знання матеріалу в заданому обсязі, з певною систематичністю виконує практичні завдання, передбачені навчальною програмою; виявляє переважно конструктивний і репродуктивний характер використання набутих знань та умінь.
74 – 81	студент/-ка виявляє повні, систематичні знання із дисципліни, успішно виконує практичні завдання, засвоїв/-ла основну та додаткову літературу, виявляє здатність до самостійного поповнення та оновлення знань. Але у відповіді студента/-ки наявні незначні помилки.
64 – 73	студент/-ка виявляє знання основного навчального матеріалу в обсязі, достатньому для подальшого навчання і майбутньої фахової діяльності, поверхову обізнаність з основною і додатковою літературою, передбаченою навчальною програмою; можливі суттєві помилки у виконанні практичних завдань, але студент/-ка спроможний/-на усунути їх із допомогою викладача/-ки.
60 – 63	виставляється студентів/-ці, відповідь якого/-ї під час відтворення основного програмового матеріалу поверхова, фрагментарна, що зумовлюється початковими уявленнями про предмет вивчення.
35 – 59	студент/-ка не спроможний/-на до навчання чи виконання фахової діяльності після закінчення ЗВО без повторного навчання за програмою відповідної дисципліни. студент/-ка не опанував/-ла матеріал навчальної дисципліни
1 – 34	студент/-ка не опанував/-ла матеріал навчальної дисципліни на достатньому рівні, але рівень залишкових знань та умінь дозволяє повторне складання підсумкового контролю за результатами самостійної підготовки.

Розподіл балів, які отримують студенти

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ								ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ	ВСЬОГО
РОЗДІЛ 1			РОЗДІЛ 2						
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	25	10 0
9	9	9	9	9	9	10	11		

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		для екзамену, заліку, курсового проекту (роботи), практики
90 – 100	A	відмінно
82 - 89	B	добре
74 - 81	C	
64 - 73	D	
60 - 63	E	задовільно
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
1 - 34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

5. Засоби діагностики результатів навчання

У процесі оцінювання навчальних досягнень студентів застосовуються такі методи контролю:

- методи усного контролю: індивідуальне опитування, фронтальне опитування, співбесіда;
- методи письмового контролю: тестові завдання, розв'язання задач і вирішення проблемних ситуацій репродуктивного, конструктивного і творчого рівнів;
- методи практичного контролю: виконання самостійних завдань;
- методи самоконтролю: самоаналіз, самооцінка.

6. Програма навчальної дисципліни

6.1. Інформаційний зміст навчальної дисципліни

Програма навчальної дисципліни.

Розділ I. Теорія права соціального забезпечення

Тема 1. Право соціального забезпечення як галузь права

Поняття права соціального забезпечення. Предмет права соціального забезпечення: матеріальні, процедурні, процесуальні відносини.

Методи права соціального забезпечення. Система права соціального забезпечення. Загальні та особливі положення права соціального забезпечення.

Поняття, особливості джерел права соціального забезпечення.

Форма і класифікація. Загальна характеристика основних джерел права соціального забезпечення. Роль міжнародних договорів, угод у сфері соціального забезпечення. Соціальна держава: поняття, ознаки, моделі, критерії, мета, завдання, принципи та значення. Соціальне забезпечення як складова соціальної політики. Соціальні зобов'язання держави в сфері соціального забезпечення. Соціальне забезпечення як фундаментальна категорія права соціального забезпечення. Світові системи соціального забезпечення. Поняття та загальна характеристика права на соціальне забезпечення. Право на соціальне забезпечення в системі основних прав і свобод людини та громадянина. Права, що сприяють матеріальному забезпеченню людини в разі втрати чи недостатності трудових доходів. Право на соціальне забезпечення в міжнародно-правових актах. Гарантії права на соціальне забезпечення.

Тема 2. Правовідносини у сфері соціального забезпечення

Загальна характеристика і види правовідносин по соціальному забезпеченню (матеріальні, процедурні і процесуальні). Правовий статус суб'єктів правовідносин. Правоздатність і дієздатність фізичних осіб. Зміст правовідносин по соціальному забезпеченню. Об'єкти правовідносин: пенсії, допомоги, послуги. Захист суб'єктивних прав громадян і забезпечення виконання обов'язків сторін. Особливості юридичних фактів і складів, що породжують, змінюють і припиняють правовідносини по соціальному забезпеченню. Поняття, ознаки і види соціальних ризиків. Державні соціальні стандарти та нормативи соціального забезпечення.

Поняття та принципи формування державних соціальних стандартів, соціальних норм і нормативів. Державні соціальні стандарти в Україні як гарантія формування європейського рівня і якості життя. Класифікація соціальних нормативів. Прожитковий мінімум – базовий державний соціальний стандарт, його значення та мета використання. Державні соціальні гарантії, порядок їх визначення та затвердження. Поняття і юридичне значення мінімальної заробітної плати. Споживчий кошик як складова державних соціальних гарантій

Тема 3. Суб'єкти права соціального забезпечення

уб'єкти права соціального забезпечення – це учасники правовідносин по соцзабезпеченню, які мають соціально-забезпечувальну правосуб'єктність на даний вид забезпечення. Правовідносини в цій сфері є двосторонніми.

Одним із суб'єктів завжди є окремих громадянин, а в деяких випадках – сім'я (з приводу пенсії у випадку втрати годувальника). В залежності від виду соціального забезпечення суб'єктом цих правовідносин може бути неповнолітній, дитина-сирота, інвалід, безробітний, непрацевдатний, біженець, примусовий переселенець, людина похилого віку тощо. Іноземці і аполіди, які на законних підставах знаходяться на території України, по загальному правилу, в сфері соцзабезпечення мають рівні права з громадянами України.

Другим суб'єктом соціально-забезпечувального право відношення є орган, який зобов'язаний призначити і надати той чи інший вид соцзабезпечення. Правосуб'єктність цього органу визначається і обмежується метою і задачами заради яких він створений.

Для різних видів соцзабезпечення органами, які їх здійснюють можуть бути: державні органи соціального захисту населення; органи служби зайнятості (по допомогам по безробіттю); Пенсійний фонд; Недержавні пенсійні фонди, Фонди соціальних страхувань; органи освіти, у віданні яких є дитячі установи; пенсійні органи міністерств і відомств (оборони, внутрішніх справ, СБУ та ін); роботодавці тощо.

Об'єкт правовідносин – це те, з приводу чого виникає той чи інший вид правовідносин: грошові виплати (пенсії, допомоги, компенсації); соціальні послуги (соц. обслуговування на дому громадян похилого віку та інвалідів; санаторно-курортне лікування; протезування тощо); натуральна допомога (речі, продукти, ліки, транспортні засоби для інвалідів тощо); різноманітні пільги.

Поняття і загальна характеристика організаційно-правових форм соціального забезпечення. Загальнообов'язкове державне соціальне страхування. Державне соціальне забезпечення. Недержавне соціальне забезпечення. Види особистих заощаджень на «старість». Недержавне пенсійне забезпечення. Особисте страхування. Соціальний пакет підприємства (установи, організації). Довічне утримання. Родинна підтримка.

Благодійність. Волонтерська діяльність. Гуманітарна допомога.

Розділ II. Застосування права соціального забезпечення

Тема 4. Правові засади пенсійного забезпечення в Україні

Поняття страхового стажу. Значення страхового стажу в праві соціального забезпечення. Поняття трудового стажу. Види трудового стажу: загальний, спеціальний, безперервний. Періоди, що включаються в загальний трудовий стаж. Вирахування загального трудового стажу. Спеціальний трудовий стаж. Вирахування спеціального трудового стажу. Вислуга років як особливий вид спеціального трудового стажу роботи. Поняття і юридичне значення безперервного трудового стажу. Правила його обчислення. Докази загального і спеціального трудового стажу (документи, показання свідків).

Система пенсійного забезпечення в Україні. Поняття, види і соціальне призначення пенсії. Основні стадії здійснення права на трудову пенсію.

Суб'єкти пенсійного страхування у солідарній системі. Пенсія за віком: поняття та підстави призначення. Пенсії по інвалідності: поняття інвалідності та поняття пенсії по інвалідності. Пенсії у зв'язку з втратою годувальника. Призначення, перерахунок та виплата пенсій у солідарній системі

Суб'єкти пенсійного страхування в накопичувальній системі. Види довічних пенсій. Порядок укладення та оплати договору страхування довічної пенсії. Система, принципи та суб'єкти недержавного пенсійного забезпечення. Недержавні пенсійні фонди, їх види та органи управління. Пенсійний контракт та пенсійна схема. Види пенсійних виплат в системі недержавного пенсійного забезпечення, умови та порядок їх виплати. Державний нагляд та контроль у накопичувальній пенсійній системі. Відповідальність юридичних осіб, які надають послуги в накопичувальній пенсійній системі.

Тема 5. Державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності

Матеріальне забезпечення та соціальні послуги є окремим видом загальнообов'язкового державного соціального страхування громадян, що здійснюється Фондом соціального страхування.

Загальнообов'язкове державне соціальне страхування передбачає матеріальне забезпечення громадян у зв'язку з втратою ними заробітної плати (доходу) внаслідок тимчасової втрати працездатності (включаючи догляд за хворою дитиною, дитиною-інвалідом, хворим членом сім'ї), вагітності та пологів, догляду за малолітньою дитиною, часткову компенсацію витрат, пов'язаних із народженням дитини, смертю застрахованої особи або членів її сім'ї, а також надання соціальних послуг за рахунок бюджету Фонду соціального страхування, що формується шляхом сплати страхових внесків власником або уповноваженим ним органом або громадянами.

Право на матеріальне забезпечення та соціальні послуги за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням, мають:

- застраховані громадяни України;
- іноземці;
- особи без громадянства та члени їх сімей, які проживають в Україні, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України;

Це право виникає з настанням страхового випадку в період роботи (включаючи і час випробування та день звільнення).

Суб'єктами даного виду страхування є:

- застрахована особа;
- страхувальник;
- страховик.

Застрахована особа — це найманий працівник, а також інші особи (громадяни України, іноземці, особи без громадянства та члени їх сімей, які проживають в Україні, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України), на користь яких

здійснюється загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням.

Тема 6. Державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності

Страхування від нещасного випадку на виробництві – один із видів загальнообов'язкового державного соціального страхування, яке забезпечує соціальний захист, охорону життя та здоров'я громадян під час їхньої професійної діяльності. Це страхування здійснюють згідно із законом України “Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування”. Дія цього закону поширюється на осіб, які працюють в умовах трудового договору (контракту) на підприємствах, в установах, організаціях, незалежно від їхньої форми власності та господарювання, а також на фізичних осіб та на осіб, які забезпечують себе роботою самостійно і громадян-суб'єктів підприємницької діяльності.

Головними завданнями страхування від нещасного випадку є: проведення профілактичних заходів, спрямованих на усунення шкідливих і небезпечних виробничих чинників, запобігання нещасним випадкам та професійним захворюванням на виробництві, відновлення здоров'я та працездатності потерпілих від нещасних випадків, відшкодування матеріальної шкоди застрахованим особам або членам їхніх сімей.

Тема 7. Загальнообов'язкове державне страхування на випадок безробіття

Загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття — це система прав, обов'язків і гарантій, яка передбачає матеріальне забезпечення на випадок безробіття з незалежних від застрахованих осіб обставин та надання соціальних послуг за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

Законодавство про страхування на випадок безробіття складається з Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, Закону України “Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття”, Закону України “Про зайнятість населення” та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини у сфері страхування на випадок безробіття, а також міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Страхування на випадок безробіття здійснюється за принципами:

- надання державних гарантій реалізації застрахованими особами своїх прав;
- обов'язковості страхування на випадок безробіття всіх працюючих на умовах трудового договору (контракту) та на інших підставах, передбачених законодавством про працю, а також добровільності такого страхування особами, які забезпечують себе роботою самостійно (члени творчих спілок,

творчі працівники, які не є членами творчих спілок), а також громадянами — суб'єктами підприємницької діяльності;

- цільового використання коштів страхування на випадок безробіття;
- солідарності та субсидування;
- обов'язковості фінансування Фондом загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття витрат, пов'язаних з наданням матеріального забезпечення у випадку безробіття та соціальних послуг в обсягах, передбачених цим Законом;
- паритетності в управлінні страхуванням на випадок безробіття держави, представників застрахованих осіб та роботодавців;
- диференціації розмірів виплати допомоги у зв'язку з безробіттям залежно від страхового стажу та тривалості безробіття;
- надання на рівні не нижче за прожитковий мінімум, встановлений законом, допомоги у зв'язку з безробіттям та матеріальної допомоги у період професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації;
- законодавчого визначення умов і порядку здійснення страхування на випадок безробіття.

Право на матеріальне забезпечення на випадок безробіття та соціальні послуги мають:

- застраховані особи;
- незастраховані особи — військовослужбовці Збройних Сил України, Державної прикордонної служби України, внутрішніх військ, військ Цивільної оборони, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, Служби безпеки України, органів внутрішніх справ України, звільнені з військової служби у зв'язку із скороченням чисельності або штату без права на пенсію (далі — військовослужбовці), та особи, які вперше шукають роботу, інші незастраховані особи у разі їх реєстрації в установленому порядку як безробітних;
- громадяни України, які працюють за межами України та не застраховані в системі соціального страхування на випадок безробіття країни, в якій вони перебувають, мають право на забезпечення за цим Законом за умови сплати страховику страхових внесків, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України;
- особи, які забезпечують себе роботою самостійно (члени творчих спілок, творчі працівники, які не є членами творчих спілок), фізичні особи — суб'єкти підприємницької діяльності, особи, які виконують роботи (послуги) згідно з цивільно-правовими угодами мають право на забезпечення за цим Законом за умови сплати страховику страхових внесків.

В умовах соціального страхування допомога у зв'язку з безробіттям використовується не тільки як пасивний захід підтримки на період безробіття, а і як спосіб повернення безробітного до трудової діяльності.

Запровадження загальнообов'язкового соціального страхування на вищезазначених умовах та принципах вже сьогодні дало змогу підвищити

мінімальний розмір матеріального забезпечення безробітних громадян майже вдвічі.

Тема 8. Правові засади надання соціальних послуг особам, які опинилися у важких життєвих обставинах

Отримувачами соціальних послуг є особи/сім'ї, які належать до вразливих груп населення та/або перебувають у складних життєвих обставинах, яким надаються соціальні послуги.

Вразливі групи населення - особи/сім'ї, які мають найвищий ризик потрапляння у складні життєві обставини через вплив несприятливих зовнішніх та/або внутрішніх чинників.

Складні життєві обставини - обставини, що негативно впливають на життя, стан здоров'я та розвиток особи, функціонування сім'ї, які особа/сім'я не може подолати самотійно.

Чинники, що можуть зумовити складні життєві обставини:

1. похилий вік;
2. часткова або повна втрата рухової активності, пам'яті;
3. невиліковні хвороби, хвороби, що потребують тривалого лікування;
4. психічні та поведінкові розлади, у тому числі внаслідок вживання психоактивних речовин;
5. інвалідність;
6. бездомність;
7. безробіття;
8. малозабезпеченість особи;
9. поведінкові розлади у дітей через розлучення батьків;
10. ухилення батьками або особами, які їх замінюють, від виконання своїх обов'язків із виховання дитини;
11. втрата соціальних зв'язків, у тому числі під час перебування в місцях позбавлення волі;
12. жорстоке поводження з дитиною;
13. насильство за ознакою статі;
14. домашнє насильство
15. потрапляння в ситуацію торгівлі людьми;
16. шкода, завдана пожежею, стихійним лихом, катастрофою, бойовими діями, терористичним актом, збройним конфліктом, тимчасовою окупацією;

Дія Закону України "Про соціальні послуги" поширюється на громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства, які на законних підставах проживають або перебувають на території України, у тому числі особи, на яких поширюється дія Закону України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту" і належать до вразливих груп населення та/або перебувають у складних життєвих обставинах (стаття 5 Закону України "Про соціальні послуги").

6.2. Структура та обсяг навчальної дисципліни

Назви модулів і тем	Очна (денна) форма					
	Кількість годин					
	усього	у тому числі				
лекції		практичні (семінарські) заняття	лабораторні заняття (інші види занять)	самостійна робота	модуль на контро льна робота	
Розділ I. Теорія права соціального забезпечення						
Тема 1. Право соціального забезпечення як галузь права	18	3	4		11	
Тема 2. Правовідносини у сфері соціального забезпечення	18	3	4		11	
Тема 3. Суб'єкти права соціального забезпечення	19	3	4		12	
Розділ II. Застосування права соціального забезпечення						
Тема 4. Правові засади пенсійного забезпечення в Україні	19	3	4		12	
Тема 5. Державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності	18	3	3		12	
Тема 6. Державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності	18	3	3		12	
Тема 7. Загальнообов'язкове державне страхування на випадок безробіття	19	4	3		12	
Тема 8. Правові засади надання соціальних послуг особам, які опинилися у важких життєвих обставинах	21	4	3		12	2
Разом	150	26	28		94	2

Теми практичних (семінарських) занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	Право соціального забезпечення як галузь права	4	4
2	Правовідносини у сфері соціального забезпечення	4	4
3	Суб'єкти права соціального забезпечення	4	4
4	Правові засади пенсійного забезпечення в Україні	4	4
5	Державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності	3	3
6	Державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності	3	3
7	Загальнообов'язкове державне страхування на випадок безробіття	3	3
8	Правові засади надання соціальних послуг особам, які опинилися у важких життєвих обставинах	3	3
Разом		28	28

7. Рекомендовані джерела інформації

Основні законодавчі акти:

1. Основи законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування // Відомості Верховної Ради України. – 1998. - № 23.- ст. 121.
2. Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» // Відомості Верховної Ради України. – 2003. - № 49-51.- ст. 376
3. Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» // Відомості Верховної Ради України. – 1999. - № 46-47. - ст. 403
4. Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» // Відомості Верховної Ради України. – 2000. - № 22. – ст. 171.

5. Закон України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» // Відомості Верховної Ради України. – 2011. - № 2-3. – ст.
6. Закон України “Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні” від 21 березня 1996 р. № 875-XII // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1991. – № 21. – Ст. 252.
7. Закон України “Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей” від 20 грудня 1991 р. №N 2011-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 15. - Ст. 190.

Додаткові законодавчі акти:

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 02 березня 2011 року № 178 «Про затвердження Порядку нарахування та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за деякі категорії застрахованих осіб» // Офіційний вісник України. – 2011. – № 16. – ст. 666.
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2014 року № 675 «Про затвердження пропорцій розподілу єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» // Офіційний вісник України. – 2014. – № 97. – ст. 2800.
3. Наказ Міністерства Фінансів України від 04 травня 2018 року № 469 «Про затвердження Інструкції про порядок нарахування і сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» // Офіційний вісник України. – 2018. – № 49. – Ст. 1722.
4. Положення «Про реєстр застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування», затверджене Постановою Правління Пенсійного фонду України від 27 березня 2018 року № 8-1 // Офіційний вісник України. – 2018. - № 45. - № 1585.
5. Положення «Про реєстр страхувальників», затверджене Наказом Міністерства фінансів України від 24 листопада 2014 року № 1162 // Офіційний вісник України. – 2014. - № 98. – ст. 2957.
6. Порядок обліку платників єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, затверджене Наказом Міністерства фінансів України від 24 листопада 2041 року № 1162 // Офіційний вісник України. – 2014. - № 99. – ст. 2937.
7. Положення про рух коштів єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, затверджене Наказом Міністерства фінансів України від 12 лютого 2016 року № 54 // Офіційний вісник України. – 2016. - № 22. – ст. 2957.
8. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження порядку призначення і виплати державної соціальної допомоги малозабезпеченим

сім'ям» від 24 лютого 2003 року № 250 // Офіційний вісник України. – 2003. - № 9. - ст. 394

Основні

9. Бойко М. Д. Право соціального забезпечення України: навчальний посібник. 5-те вид, перероб. та допов. Київ: Центр учбової літератури, 2018. 447 с.
10. Мокрицька Н.П. Право соціального забезпечення: навчальний посібник. Львів: ЛьвДУВС, 2020. 536 с.
11. Право соціального забезпечення : навчальний посібник / Г. І. Чанишева, І. В. Лагутіна, К. В. Бориченко, В. С. Тарасенко, Є. В. Краснов, О. С. Щукін, А. О.
12. Гудзь, О. В. Корнілова; за заг. ред. Г. І. Чанишевої. Одеса, 2022. 266 с.
13. Право соціального забезпечення України: підруч. [для студ. юрид. спец. вищ. навч. закл.] / за ред. Пилипенко П.Д. 3-тє вид., переробл. і доповн. – К.: Ін Юре, 2010. – 504 с.
14. Право соціального забезпечення України. Навчальний посібник / За заг. ред. П.Д. Пилипенка. – Вид. 2-ге, змін. і доп. К.: Істина, 2010. – 224с.
15. Сташків Б. І. Теорія права соціального забезпечення: // Навч. посібн.- К.; Знання 2005.-405с.
16. Право соціального забезпечення в Україні: підручник / Т. А. Занфірова, М. І. Іншин, С. М. Прилипко та ін.; за заг. ред.. Т. А. Занфірової, С. М. Прилипка, О. М. Ярошенка. – 2-ге вид. переробл. і доповн. – Х.: ФІНН, 2012. - С. 564.

Додаткові

1. Болотіна Н. Б. Право людини на соціальне забезпечення в Україні : проблеми термінів і понять // Право України. – 2000. – № 4. – С. 35.
2. Болотіна Н. Б. Право соціального захисту: становлення і розвиток в Україні. – К: Знання, 2005. – 381 с.
3. Кульчицька О. І. Державні органи як суб'єкти права соціального забезпечення // Вісник Львів. ун-ту. Сер. юрид. – 2005. – Вип. 41. – С. 244–250.
4. Кульчицька О. І. Зміст правосуб'єктності громадян за правом соціального забезпечення // Держава і право: Зб. наук. пр. Юрид. і політ. науки. – Вип. 21. – К.: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2003. – С. 281–287.
5. Пилипенко П. Д. Право соціального забезпечення у системі соціального права // Право України – 2004.-№10.-с.97.
6. Пилипенко П. Д. Законодавче регулювання відносин соціального забезпечення в Україні // Університетські наукові записки: Часопис Хмельницького університету управління та права. – 2005. - № 1-2 (13-14). – С. 160-165.
7. Прилипко С. Розмежування права соціального забезпечення і трудового права //Право України – 1999.-№10.-с.58-60

8. Прилипко С.М. Проблеми теорії права соціального забезпечення: Моногр. – Х.: П.П. „Берека-Нова, 2006. – 264 с.
 9. Сивак С.М. Правові підстави пенсійних правовідносин і пенсійна реформа // Держава і право: Щорічник наукових праць молодих вчених. – Вип. 2. – Київ: ІнЮре, 1999. – С. 268-275.
 10. Сивак С.М. Страховий стаж як пенсійний юридичний факт // Вісник Львівського державного університету імені Івана Франка. – Серія юрид. – Вип. 36. – Львів, 2001. – С. 404-407.
 11. Синчук С. Теорія соціального ризику за правом соціального забезпечення // Право України. – 2003. - №3. - С.55-59.
 12. Синчук С.М. Проблеми законодавчого закріплення поняття непрацездатності. - Вісник Львівського університету.. - Серія юрид. - Вип. 39. - Львів. - 2004.
- Синчук С.М. Стійка непрацездатність в системі соціальних ризиків: правові аспекти / Вісник Львівського університету.. - Серія юрид. - Вип. 42. - Львів. - 2006. - С 242-251

Інформаційні ресурси

1. Міністерство соціальної політики України. - Режим доступу: <https://www.msp.gov.ua/>
2. Фонд соціального страхування України. - Режим доступу: <http://www.fssu.gov.ua>.
3. Гендерний інформаційно-аналітичний центр. - Режим доступу: <http://krona.org.ua/story.html>.
4. Закон України «Про соціальні послуги» (від 17.01.2019 р.) // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2019. – №102 – С. 358.
5. Закон України „Про внесення змін до деяких законів України щодо надання соціальних послуг у разі введення надзвичайного або воєнного стану в Україні або окремих її місцевостях” 14 квітня 2022 року. - Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2193-20#Text> - Назва з екрана.
6. Державний стандарт соціальної послуги кризового та екстреного втручання від 01.07.2016 р. № 716 [Електронний ресурс] / Міністерство соціальної політики України. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0990-16#n13>. – Назва з екрана \

ПЕРЕЛІК ТЕОРЕТИЧНИХ ПИТАНЬ ЗА ТЕМАМИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ:

1. Виникнення та розвиток права соціального забезпечення в Україні.
2. Особливості класифікації джерел права соціального забезпечення.
3. Система права соціального забезпечення й точки зору з цього приводу.

4. Міжнародні договори України як джерела права соціального забезпечення.
5. Процедурні правовідносини у праві соціального забезпечення.
6. Соціально-страхові правовідносини та їх зміст.
7. Державні органи як суб'єкти права соціального забезпечення.
8. Загальне захворювання як причина непрацездатності.
9. Поняття та підстави визнання особи безробітною.
10. Втрата годувальника як соціальний ризик.
11. Малозабезпеченість як соціальний ризик.
12. Підстави визнання особи частково безробітною.
13. Суб'єкти загальнообов'язкового державного соціального страхування.
14. Страхові випадки у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування в Україні.
15. Організація пенсійного страхування в Україні.
16. Організація загальнообов'язкового соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності.
17. Організація загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття.
18. Правове регулювання пенсійного забезпечення за віком.
19. Правове регулювання пенсійного забезпечення по інвалідності.
20. Види довічних пенсій в накопичувальній пенсійній системі.
21. Загальні умови призначення пенсій в недержавній пенсійній системі.
22. Договір страхування довічної пенсії.
23. Порядок призначення і виплати пенсії державним службовцям.
24. Пенсійне забезпечення посадових осіб органів місцевого самоврядування.
25. Пенсійне забезпечення народних депутатів.
26. Пенсійне забезпечення суддів.
27. Пенсійне забезпечення науково-педагогічних працівників.
28. Субсидії на житлово-комунальні послуги.
29. Державні допомоги особам які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.
30. Порядок надання державної соціальної допомоги малозабезпеченій особі яка здійснює догляд за інвалідом.
31. Страхові послуги у зв'язку з втратою працездатності.
32. Соціальне обслуговування дітей.
33. Соціальна реабілітація інвалідів
34. Правові основи соціального захисту та забезпечення військових
35. Правові основи соціального захисту поліцейських

Інформація про науково-педагогічного працівника

Загальна інформація	Максимовська Наталія Олександрівна, доктор педагогічних наук, професор.
Контактна інформація	
E-mail	Maksimovskayas8@gmail.com
Наукові інтереси*	Соціальна робота Соціальна педагогіка Менеджмент соціокультурної діяльності
Професійні здібності*	Професійні знання, досягнення результатів у сфері наукових інтересів, досвід викладацької діяльності, володіння інтерактивними та дистанційними методиками викладання
Наукова діяльність за освітнім компонентом	<p>Максимовська Н.О. Теорія і технології соціокультурної анімації [Електронний ресурс]: навч.-метод. Посібник. Харків : ХДАК, 2022. – 200 с. http://195.20.96.242:5028/khk dak-xmlui/handle/123456789/1809</p> <p>Максимовська Н. О. Перспективи розвитку соціальної роботи засобами соціокультурних технологій / Н. О. Максимовська // Соціальна робота в умовах сучасних викликів: досвід і перспективи розвитку : колективна монографія / Палагнюк Ю. В., Файчук О. Л., Максимовська Н. О. та ін. / Чорномор. нац. ун-т імені Петра Могили. — Миколаїв : Вид-во: Ємельянова Т. В., 2021. — С. 19—46.</p> <p>Maxymovska N. Development of Social Creativity of Future Culture Managers // Journal of Educational and Social Research / Sapienza University of Rome. — London, 2022. — № 6. — p. 63-80. Періодичне видання включено до наукометричної бази Scopus</p> <p>Максимовська Н. О. Менеджмент культури як чинник подолання соціальної ексклюзії та відчуження: анімаційний підхід Культура України : зб. наук. пр. / М-во культури та інформ. політики України, Харків. держ. акад. культури ; за заг. ред. В. Шейка. — Харків : ХДАК, 2022. — Вип. 78. — С.65-72 .</p>